

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАПОШЉАВАЊУ И ОСИГУРАЊУ ЗА СЛУЧАЈ НЕЗАПОСЛЕНОСТИ

Члан 1.

У Закону о запошљавању и осигурању за случај незапослености („Службени гласник РС”, бр. 36/09 и 88/10), члан 12. мења се и гласи:

„Члан 12.

Управни одбор управља радом Националне службе.

Управни одбор Националне службе има седам чланова.

Председника и чланове Управног одбора именује и разрешава Влада, и то:

1. четири члана, укључујући и председника, на предлог министра надлежног за послове запошљавања;
2. три члана на предлог Социјално – економског савета за Републику Србију.

Чланови Управног одбора, укључујући и председника Управног одбора, именују се на период од четири године.

Управни одбор одлучује већином гласова укупног броја својих чланова.

Начин рада, овлашћења и одговорности чланова Управног одбора, као и друга питања од значаја за рад Управног одбора, уређују се статутом Националне службе.”.

Члан 2.

У члану 18. после става 2. додају се нови ст. 3. и 4. који гласе:

„Национална служба је дужна да обезбеди и организује програм увођења у посао запосленог и стручно усавршавање и оспособљавање запослених, као и проверу стручне оспособљености запослених.

Национална служба општим актом ближе уређује поступак, садржај и програм стручног усавршавања и оспособљавања запослених и увођења у посао запосленог.”.

Члан 3.

У члану 43. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Друге мере активне политике запошљавања усмерене ка запошљавању лица из става 1. тачка 8. овог члана могу се креирати на годишњем нивоу Акционим планом, у зависности од потреба тржишта рада.”.

Досадашњи став 2. који постаје став 3. мења се и гласи:

„Национална служба општим актом ближе уређује критеријуме, начин и друга питања од значаја за спровођење мера активне политике запошљавања.”.

Члан 4.

У члану 44. став 4. речи: „материјално обезбеђење” замењују се речима: „новчану социјалну помоћ”.

Члан 5.

У члану 53. став 3. после речи: „право на обавезне уџбенике и трошкове превоза” додају се запета и речи: „као и право на новчану помоћ у зависности од мере, а ова права остварује на начин и”, а после речи: „у висини утврђеној” додају се речи: „општим актом Националне службе и”.

Члан 6.

У члану 58. став 2. мења се и гласи:

„Послодавац који спроводи јавне радове закључује са незапосленим уговор о радном ангажовању у складу са прописима о раду и јавним конкурсом.”.

Члан 7.

У члану 67. став 1. тачка 1. подтачка 1) речи: „у процесу рационализације, реструктурирања и припреме за приватизацију” бришу се.

После става 1. додаје се став 2. који гласи:

„Незапослени коме је радни однос, односно осигурање престало његовом вољом или кривицом, односно ако је радни однос престао својевољним опредељивањем за отпремнину, новчану накнаду или посебну новчану накнаду по одлуци Владе о утврђивању програма решавања вишка запослених, у већем износу од висине отпремнине утврђене Законом о раду, може остварити право на новчану накнаду ако поново испуни услове из члана 66. овог закона.”.

Члан 8.

Члан 69. мења се и гласи:

„Члан 69.

Основица за утврђивање висине новчане накнаде јесте просечна зарада, односно плата или накнада зараде, односно накнада плате која је незапосленим исплаћена у складу са законом у последњих 12 месеци који претходе месецу у којем је престало осигурање.

Ако зарада није исплаћена или је исплаћена у износу нижем од основице на коју је обрачунат допринос, основицу за утврђивање висине новчане накнаде чини основица на коју је обрачунат допринос за обавезно осигурање за случај незапослености и за коју је поднета појединачна пореска пријава надлежном органу, у складу са законом.

Ако незапосленим у периоду из става 1. овог члана није обрачунат допринос за обавезно осигурање за случај незапослености и није поднета појединачна пореска пријава надлежном органу у складу са законом, висина новчане накнаде утврђује се у најнижем износу, у складу са законом.”.

Члан 9.

У члану 70. после става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Новчана накнада из става 2. овог члана одређује се на основу броја радних часова за месец за који се врши исплата новчане накнаде.”.

Члан 10.

У члану 72. после става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

„Испуњеност услова за остваривање права на пензију, по основу стажа осигурања, незапослени доказује појединачним актом организације надлежне за пензијско и инвалидско осигурање.”.

Досадашњи став 4. постаје став 5.

Члан 11.

У члану 75. став 1. тачка 3. после речи: „затвора,” додају се речи: „трајања притвора,”.

Члан 12.

После члана 80. додаје се нови члан 80а, који гласи:

„Члан 80а

Незапослени коме је извршена исплата новчане накнаде на коју није имао право, дужан је да Националној служби врати примљене износе.

Правоснажно, односно коначно решење Националне службе којим се незапослени обавезује да врати примљене износе из става 1. овог члана је извршна исправа у складу са законом којим је уређен поступак извршења и обезбеђења.

Национална служба има право на поврат уплаћеног доприноса за пензијско и инвалидско и здравствено осигурање, у складу са законом.”.

Члан 13.

У члану 83. после тачке 3. додају се тачка и запета и тачка 4. која гласи:

„4. лицу привремено спреченом за рад, сагласно другим оправданим разлозима у складу са општим актом Националне службе”.

Члан 14.

У члану 85. став 2. речи: „и важећу радну дозволу” бришу се.

Члан 15.

У члану 92. став 3. мења се и гласи:

„Подаци из става 1. овог члана преузимају се из јединствене базе Централног регистра обавезног социјалног осигурања.”.

Члан 16.

После члана 98. додаје се нови члан 98а, који гласи:

„Члан 98а

Агенција у поступку посредовања за запошљавање у иностранству сноси одговорност према лицима која се запошљавају у иностранству за законитост њиховог запошљавања и за услове рада који морају одговорати законодавству земље у којој посредују.

Агенција је одговорна према лицима којима је посредовала за запошљавање у иностранству у случајевима када дође до њиховог превременог повратка из земље у коју су упућена на рад, без воље и кривице лица, као и за насталу штету коју лица претрпе, а која је узрокована погрешним информацијама о битним елементима услова живота и рада у земљи у коју су лица упућена на рад.”.

Члан 17.

У члану 103. став 1. после тачке 5. додају се тачка и запета и тачка 6. која гласи:

„6. обавља послове посредовања за запошљавање у иностранству супротно члану 98а став 2.”.

Члан 18.

Лица која су до дана ступања на снагу овог закона остварила права у складу са прописима и општим актима који су били на снази до дана ступања на снагу овог закона, остварују права у обиму и на начин утврђен тим прописима и општим актима.

Поступци започети пре ступања на снагу овог закона окончаће се по одредбама Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености („Службени гласник РС”, бр. 36/09 и 88/10).

Члан 19.

Национална служба ускладиће општа акта са овим законом у року од три месеца од дана његовог ступања на снагу.

Члан 20.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.